

MENSA

číslo 2/2019

**ROZHOVOR:
Romská stipendia**

Volby 2019

**Zkontrolujte si platnost
své e-mailové adresy na intranetu!**

**ČESTNÉ
UZNÁNÍ
2019**

internetová televize na světě ROMEA TV. Musíme si uvědomit, že tehdy ještě neexistoval například server YouTube, ale ROMEA TV už streamovala pořad o romské hudbě. V průběhu let došlo k ohromnému pokroku v možnostech a technickém vybavení našeho týmu. ROMEA je dnes schopna odvysílat přes internet přímý přenos snímáný z několika kamer.

V rámci našich mediálních aktivit spolupracujeme s velkými médii. Pomáháme jim v okamžicích, kdy píšou o Romech a potřebují kontakty nebo jinou pomoc. Na druhou stranu také média hlídáme a uvádíme na pravou míru některé dezinformace nebo hoaxy. Můžeme vzpomenout rok 2012, kdy jsme vyvrátili nepravdivou informaci serveru Parlamentní listy o romském pokladníkovi, který okradl romskou politickou stranu. Tuto dezinformaci od nich převzaly skoro všechny velké tuzemské weby. Pak se omluvily a změnily svou redakční politiku. Známý novinář Jindřich Šídlo tehdy o práci novinářů z Romea.cz napsal: „Tohle je případ do učebnic žurnalistiky, a pokud možno, už od tohoto semestru.“

K mediálním aktivitám společnosti ROMEA se postupně přidaly další. Několik let ROMEA pořádala soutěž Menšiny mezi námi. Byla určena pro děti do osmnácti let. Zpočátku šlo o literární a výtvarnou soutěž, později též fotografickou a video. Kromě toho ROMEA oceňovala romské literáty cenou Mileny Hübschmannové, pomáhala Romům najít zaměstnání nebo provozovala bezplatnou antidiskriminační linku. V několika kurzech jsme také vychovávali mladé romské novináře.

Jak jste se pracovali až ke stipendijním programům, které finančně podporují romské studenty ze sociálně slabých podmínek?

Někdy před rokem 2010 byla ROMEA oslovena mezinárodní organizací Roma Education Fund (Romský vzdělávací fond), která podporuje vzdělávání Romů ve třinácti evropských zemích včetně naší. Na základě této žádosti

Nízké vzdělání, špatné uplatnění na trhu práce, odtržení od zbytku společnosti, mnohdy těžký život v sociálně vyloučené oblasti. Pro své děti však chtějí něco docela jiného. Desítky romských rodičů v touze zajistit svým dětem lepší osud se svým zájmem zasadily o vznik programu Romská stipendia. Ti, kteří se na chodu programu podílí, usilují o dějinný zlom v naší zemi – vybudování vzdělané romské vrstvy.

Aby měl kluk maturitu

Ing. Zdeněk Ryšavý (*1972)
ředitel organizace ROMEA
Fakulta strojní ČVUT, obor ekonomie

Pane řediteli, program romských stipendií je svázán s organizací ROMEA. Jak tato organizace vznikla a čím se zabývá?

Na konci roku 1998, v rámci civilní vojenské služby, jsem se dostal do organizace Dženo (Romská osobnost, výrazný romský jednotlivec). Měl jsem tam na starost vytvoření a správu webových stránek pro časopis Amaro gendalos (Naše zrcadlo). Šlo o měsíčník, ale za měsíc se událo více věcí, než se do časopisu vešlo. Napadlo nás proto, že bychom mohli udělat zpravodajský server týkající se Romů, který by zveřejňoval informace častěji. To nakonec vedlo ke vzniku společnosti ROMEA – romské mediální agentury. Zakládali jsme ji na konci roku 2002 společně

se dvěma kolegyněmi z organizace Dženo – zkušenou novinářkou Jarmilou Balážovou a Soňou Kalejovou, která se podílela na vydávání časopisu Amaro gendalos. ROMEA byla oficiálně zapsána 31. prosince 2002. Stal jsem se jejím výkonným ředitelem a Jarmila Balážová byla předsedkyní. Od transformace organizace na obecně prospěšnou společnost v roce 2014 jsem jejím ředitelem.

Činnost organizace ROMEA můžeme v současnosti rozdělit do dvou základních proudů – mediálního a vzdělávacího. Hned v roce 2003 začala ROMEA vydávat měsíčník Romano vodi (Romská duše), jehož šéfredaktorkou byla Jarmila Balážová a já jsem měl na starost provoz zpravodajského serveru Romea.cz. Ve stejném roce vznikla i vůbec první romská

Romea TV při natáčení rozhovoru na setkání romských studentů Baruvav v Rumburku (2019)

Museli jsme nadaci představit náš záměr, navrhnout pět hodnotitelů z České republiky, ze kterých si nadace vybrala dva. Několikrát za námi zástupci nadace přijeli osobně. Jednání dopadlo úspěšně a roku 2016 jsme mohli vyhlásit vlastní program Romská stipendia. Ten je určen romským studentům středních a vyšších odborných škol. Vysokoškoláci z něho mohou čerpat pouze prostředky na doučování a setkávání romských studentů Baruvás.

Podpora nadace Velux Foundation bude trvat pět let, a podle smlouvy každý rok klesá. Musíme hledat nové finanční zdroje. Z toho důvodu jsme jako spolupracovníci přijali paní Moniku Mihaličkovou, která má pozici fundraiserky. Paní Mihaličková zastávala na přelomu století poslanecký mandát v českém parlamentu. S jejími životními zkušenostmi z veřejného života a z politiky je pro nás ideální partnerkou. Jejím cílem je zajistit dlouhodobé financování programu Romská stipendia.

Organizaci ROMEA jste zakládali ve třech. Kolik lidí v ní pracuje nyní?

Náš základní tým tvoří patnáct zaměstnanců, z toho je devět Romů a Romek. Počet pracovníků se však mění i podle toho, jak se nám daří shánět finanční prostředky.

Ve všech našich aktivitách klademe důraz, aby se na nich podíleli Romové. Ať už je to server Romea.cz, ROMEA TV nebo stipendijní program. Setkáváme se občas s údivem, když se štáb ROMEA TV, složený převážně z žen, a ještě k tomu Romek, objeví na nějaké akci. Nikdy jsme ale neřešili, jestli přijímáme ženu nebo muže. Rozhodující jsou dovednosti a schopnost zapojit se do týmu.

Všichni opět odmaturovali

Bc. Jitka Votavová (*1986)
Manažerka programu středoškolských stipendií, pracovnice organizace ROMEA Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, obor sociální pedagogika

Paní Votavová, komu je určen stipendijní program Romská stipendia?

Stipendijním programem podporujeme Romky a Romy s dobrými studijními výsledky, kteří by si kvůli špatné finanční situaci rodiny nemohli studium dovolit, nebo jejichž studium je ohroženo sociálním vyloučením.

Program je určen pro studenty středních škol zakončených maturitou, nástavbového studia a vyšších odborných škol. Přednost při výběru stipendistů mají studenti státních škol v denním studiu. Stipendium může být přiznáno žadatelům na základě bodů, které uděluje tříčlenná odborná komise. Jde o tři romské odborníky z oboru pedagogiky či psychologie a současně výrazné osobnosti z romské komunity v České republice.

Každý rok stipendium získá alespoň padesát studentů středních škol a deset studentů VOŠ.

Jaké podmínky musí stipendista splňovat?

Žadatelé o stipendia musí být občany České republiky, musí v ní mít trvalý pobyt, nebo v ní dlouhodobě žít. Spolu s žádostí o stipendium žadatelé dokládají poslední vysvědčení, přičemž jedním z kritérií získání stipendia je studijní průměr. Uchazeč musí vyplnit obšáhlou žádost, jejíž součástí jsou dvě eseje. V první z nich popíše svou motivaci ke studiu, ve druhé vysvětlí, proč o stipendium žádá. Studenti v žádosti rozepisují také výdaje a příjmy domácnosti s tím, že si vyhrazueme právo požádat studenta o doložení třeba potvrzení z úřadu práce. Dále uchazeči dokládají své aktivity nad rámec školních povinností, třeba účast na školních a jiných soutěžích, a také čestné prohlášení o romské národnosti.

Jaká je výše finanční podpory stipendistů a na jak dlouho ji stipendista získává?

jsme převzali administraci stipendií pro romské vysokoškoláky v České republice. Stipendia vyhlásíme, uděláme pohovory s uchazeči, zajistíme výběrovou komisi, která žádosti ohodnotí, ale samotné vyplacení stipendia už zajišťuje Romský vzdělávací fond.

V průběhu let se nám hlásili Romové s prosbou, jestli bychom mohli vyhlásit obdobný stipendijní program i pro středoškoláky. Volali nám například, že by chtěli, aby jejich kluk měl maturitu, ale že neví, jestli to finančně zvládnou. Takovýchto žádostí byly desítky a desítky. Asi v roce 2014 jsme proto začali jednat s dánskou nadací Velux Foundation. Nastalo poměrně dlouhé období vyřizování.

Výše stipendia na jeden školní rok je 14 000 Kč pro studenta na střední škole a 21 000 Kč pro studenta na VOŠ. Stipendium je uděleno vždy jen na jeden školní rok, přičemž se vyplácí ve dvou částech. Druhou polovinu získá student po doložení pololetního vysvědčení. Nesmí mít nedostatečnou, dvojku z chování nebo neomluvené hodiny.

Zisk stipendia na druhou stranu studenta zavazuje k některým povinnostem. Pokud je v prvním ročníku, musí spolupracovat s mentorem, se kterým konzultuje své studijní plány, úspěchy či případné neúspěchy. Mentorem bývá člověk, který v sobě kombinuje profesionála v daném oboru (nejlépe v tom, který stipendista studuje) i osobu, která dokáže studentovi poradit, sdílet s ním své zkušenosti a být mu při prvních okamžicích na střední škole oporou. V případech, kdy je mentor Rom či Romka, může studenta podpořit například ve zdravém sebepojetí, pozitivním vnímání romské identity a působí na studenta jako přirozený vzor, protože student se s ním snáze identifikuje.

Povinností stipendistů ve druhém a třetím ročníku školy je dobrovolnická činnost. Student musí během školního roku zdarma odpracovat alespoň padesát hodin. Dobrovolnická činnost není vázána na romskou komunitu, jde o libovolnou dobrovolnickou práci ve prospěch společnosti. Může se jednat o pomoc při organizování volnočasových aktivit pro děti a mládež v nízkoprahovém klubu, doučování spolužáka, nebo pomoc v domově pro seniory.

Stipendista se také musí alespoň jednou ve školním roce zúčastnit setkání Baruvás (česky Rosteme), které pro studenty organizujeme.

Na jakých školách vaši stipendisté studují?

Stipendijní program pro středoškoláky a studenty vyšších odborných škol funguje teprve třetím rokem. Ve srovnání s loňskem přibýlo studentů gymnázií. Na druhém místě zůstává studium ekonomie a podnikání. I v tomto školním roce se potvrdilo, že romští studenti studují velmi různorodé obory. Řada lidí se možná domnívá, že Romové navštěvují hlavně sociálně zaměřené školy. Mezi našimi stipendisty jsou však studenti informačních technologií, grafického designu, bezpečnostně právních oborů či budoucí architekti.

Převažují mezi stipendisty muži nebo ženy?

Od začátku projektu je poměr mezi muži a ženami vyrovnaný. Je to v podstatě půl na půl.

Jaká další podpora, kromě přímé finanční, je studentům poskytována?

V rámci programu také proplácíme doučování, vzdělávací kurzy nad rámec povinných předmětů a kurzy spojené s rozvojem osobnosti. Největší zájem je o kurzy angličtiny a dalších cizích jazyků. Studentům, kteří se připravují na vysokou školu, také proplácíme přípravné kurzy na přijímací zkoušky.

Romští stipendisté na setkání Baruvás v Rumburku (2019).

Doučování proplácíme, pokud se na nás student obrátí s tím, že má potíže s nějakým předmětem. Bývají to předměty, které trápí i většinu neromských dětí – čeština, matematika, odborné předměty na odborných středních školách. Většina rodičů našich stipendistů, i jako důsledek politiky minulého režimu, zakončila jen základní či zvláštní školu, nemohou proto svým dětem s učivem poradit.

Jaký program nabízí setkání Baruvás, která pro romské stipendisty organizujete? Na vašem webu jsem se díval na fotografii a videa z těchto setkání. Zdá se, že se studentům velmi líbí.

O tato setkání je ohromný zájem, že nám mnohdy ani nestačí kapacita. Jde o vícedenní zážitkově vzdělávací programy pro stipendisty z řad středoškoláků, studentů VOŠ i romských vysokoškoláků. Konají se třikrát do roka na různých místech většinou po České republice. Byli jsme tak spolu například v Rumburku, v Brně či v Praze. Jednou jsme spolu se studenty vyjeli také do Osvětimi a Žiliny. Zúčastnili jsme se závěrečné fáze pochodu k připomínce Rudolfa Vrby a Alfréda Wetzlera, kteří uprchli z koncentračního tábora v Osvětimi a podařilo se jim dojít až do Žiliny, kde sepsali zprávu o hrůzách, kterých byli v táboře svědky.

Aktivity pořádané během setkání Baruvás se zaměřují na podporu romské identity, sebepoznání, poznání romské historie. Na běžné české základní nebo střední škole totiž Romové stále nemají mnoho příležitostí se seznámit se svou kulturou a historií. Na setkáních se věnujeme i dalším oblastem užitečným pro profesní a osobní růst stipendistů. Studenti si například vyzkoušeli, co obnáší debatní

liga, vystupování před kamerou, podíleli se na kampani, kde se vyjadřovali k tomu, proč je podle nich důležité účastnit se voleb, a podobně. Bavíme se však i o obecných tématech. Poslední setkání se hodně týkalo sociálních sítí, nových médií a rizik v kyberprostoru.

Na setkáních Baruvás mají studenti možnost se vzájemně poznat, navázat kontakty, motivovat se ke studiu a také sdílet své zkušenosti... V důsledku aktivit naplánovaných na setkání Baruvás se například pětice našich stipendistů spontánně rozhodla, že se vydá do Ústí nad Labem, do Předlic, přesvědčovat mladé Romy, aby pokračovali ve studiu na střední škole. S tímto jsme vůbec nepočítali. Je to nad rámec toho, co jsme plánovali.

Program setkání Baruvás je tvořen společně s romskými osobnostmi a profesionály ve svých oborech. Jsou to novináři, umělci, lidé působící ve veřejné správě. Náplň jednotlivých setkání mohou ovlivňovat i sami studenti. Samozřejmě i my jsme moc rádi za možnost poznat naše stipendisty blíže, protože se s nimi v průběhu roku úzce spolupracujeme.

Kolik vámí podporovaných stipendistů již dokončilo školu?

Za první projektový rok, který odpovídal školnímu roku 2016/17, bylo v maturitním ročníku devět studentů. Všichni závěrečnou zkoušku vykonali úspěšně. Tři z nich pokračují na vysoké škole studiem kriminalistiky, bioorganické chemie a pedagogiky. V následujícím školním roce jsme měli šest studentů v maturitním ročníku. Všichni opět odmaturovali a tři z nich také zamířili na vysokou školu. Jeden například studuje fyzickou geografii a geoekologii na Ostravské univerzitě.

Zajistit dlouhodobé financování

Mgr. Monika Mihaličková (*1973)
Fundraiserka organizace ROMEA
Filozofická fakulta Masarykovy univerzity
Brno, obor psychologie

Paní Mihaličková, jste dosud jedinou Romkou, která usedla do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Jak jste vstoupila do politiky?

Vstoupila jsem do ní z pozice ředitelky Komise pro záležitosti romské komunity při Úřadu vlády. Mým tehdejším nadřízeným byl ministr Vladimír Mlynář, jeden ze zakladatelů nově vzniklé politické strany Unie svobody. Byla jsem v přímém kontaktu s lidmi, kteří se kolem Unie svobody pohybovali. Strana mi byla blízká nejen svým programem, ale nízkým věkovým průměrem kandidujících, mnoho z jejich hlavních představitelů jsem znala osobně, a především – jedním z hesel Unie svobody bylo „rovné příležitosti pro všechny“. O to jsem se snažila a snažím ve svých pracovních i občanských aktivitách doposud. Rozhodla jsem se kandidovat ve volbách do Sněmovny v roce 1998. Nečekala jsem, že budu v primárkách pražského shromáždění Unie svobody zvolena a obsadím tak druhé místo na pražské kandidátce do parlamentu. Ale stalo se tak, proto jsem ve svých dvaceti čtyřech letech vstoupila do sněmovny. Skončili jsme v opozici, proto z mnou navrhovaného prošla jen novela školského zákona. Jejím smyslem bylo zrušit zákonem stanovenou diskriminaci dětí, které ukončily zvláštní školu. Ze zákona totiž nesměly pokračovat ve studiu na střední škole. Zvláštní školy byly tehdy odkladištěm romských dětí. Nedávno jsem potkala

kamaráda a ten mi řekl: „Moniko, díky tobě jsem si mohl dodělat střední školu s maturitou.“ Potěšilo mě to. Naopak návrh Zákona o daňových asignacích nebo návrh Zákona o registrovaném partnerství, jehož jsem byla spolupředkladatelkou, v té době ještě nebyl přijat.

Jakým obtížím mohou romské děti čelit při studiu na našich školách?

Stává se, že se romské děti v průběhu školní docházky setkávají se šikanou – děti i učitelů. U učitelů mnohdy nemají zastání. Nadávek bývá často opravdu mnoho. Nedávno jsem viděla video, ve kterém romská dívka popisuje nadávky ze strany svých spolužáků. Nadávali ji do špinavých cikánek a podobně, nechtěli si s ní vůbec povídat, natož s ní sedět. Když si šla dívka stěžovat paní učitelce, dostalo se jí odpovědi otázkou: „A copak nejsi cikánka? A nežaluj pořádk!“ Tím to paní učitelka odbyla. Naštěstí se rodiče rozhodli pro změnu školy. Dnes má tato dívka výborný prospěch a připravuje se na gymnázium, aniž by musela čelit ponižování.

Další problém je vydělení romských dětí ze společnosti. Jsou školy, které se zvenku tváří jako běžné školy, ale někdy se vyhradí jedna třída pro Romy a zbytek dětí se vzdělává zvlášť. Současně máme stále vysoký počet segregovaných škol. Podle zprávy ministerstva školství zveřejněné v roce 2018 více než pětina romských dětí chodí do škol, kde přes polovinu jejich spolužáků tvoří Romové a Romky. Takových škol je v Česku sedmdesát sedm. Ve dvanácti školách je romských žáků a začek dokonce víc než devadesát procent. Navíc počet romských dětí, které se vzdělávají podle snížených standardů se za poslední tři roky téměř nezměnil. V Česku funguje čtyři tisíce sto padesát dva základních škol. Celkem se v nich vzdělává 926 108 dětí. Romští školáci tak představují 3,6 % žáků základních škol. Téměř každé osmé romské dítě se v základní škole učí podle osnov pro školáky s lehkým mentálním postižením. Týká se to zhruba 12,7 % romských školáků. Jedná se o velmi komplexní a dlouhodobý problém, který se českému státu stále nedaří vyřešit.

Mnoho našich stipendistů pochází z vyloučených lokalit nebo jsou z rodin v obtížné hmotné situaci. I finanční tíseň mnohé romské studenty hendikepuje. Například maminka jednoho z našich studentů nedávno velmi těžce onemocněla, a tak je již několik měsíců na nemocenské. Otec s rodinou dlouhodobě nežije, alimony také neplatí, jak by měl. Po zaplacení nájmu tak zbývá dvěma lidem dva tisíce korun měsíčně. Teplé jídlo mají jednou týdně, po zbytek dní jedí chleba. Občas jim finančně vypomůže babička. Domluvila jsem studentovi možnost práce s dětmi v nízkoprahovém klubu v místě, kde bydlí a kde doučuje další děti, aby mohl přispět do rozpočtu rodiny, aniž by musel opustit školu a jít do práce. Pevně doufám, že to rodina zvládne. Některé rodiny musí ustát opravdu velmi těžké podmínky.

Čemu zlému jste musela ve škole čelit Vy?

Prošla jsem si klasickými nadávkami na adresu Romů, stejně jako holčička, o které jsem mluvila. Občas jsem dostala i pár facek a kopanců většinou od starších dětí. Moje maminka, která je shodou okolností také učitelka, přišla už hned v první třídě do školy a vysvětlila dětem, že jsem stejná jako všichni ostatní děti, akorát mluvím ještě jedním jazykem, tedy romsky. Poprosila děti, aby mi přestaly nadávat.

Ovšem, co se stalo při mém přechodu na střední školu, mohlo mít zcela zásadní dopad na moje další vzdělání. Krátce před pádem komunismu jsem se hlásila ke studiu na střední pedagogické škole. Po přijímacích zkouškách mi však přišel dopis, že jsem nebyla ke studiu přijata. Nevěděla jsem najednou, co budu dělat, zbořil se mi celý svět. V té době, když někoho nepřijali na střední školu, mohl jít nejvýše na učňák. Bylo mi divné, že mě ke studiu nepřijali. Věděla jsem, že jsem přijímačky udělala dobře, protože pro mne nebyly nijak těžké. Rodiče mi věřili a vypravili se do školy. Tehdejší ředitel jim řekl, že už jednu „cikánku“ ve škole měli, že jim v šestnácti otěhotněla, z toho důvodu už další nechťejí. Rodiče se nakonec vypravili na Krajský škol-

ský výbor v Brně. Jeho tehdejší ředitel byl tak příjemně překvapený a nadšený naší rodinou, že dal okamžitě příkaz, ať mě ke studiu přijmou v souladu s výsledkem přijímacích zkoušek. Kdyby nebylo mých rodičů, nikdo by se mě nezastal. Nevím, jak bych dopadla.

Patříte k lidem s mimořádně vysokým intelektem. I když jste nepodstoupila přímo testy Mensy, Vaše IQ by pravděpodobně mělo stačit s velkou rezervou ke vstupu do této organizace. Jaká jste byla studentka?

Ve škole jsem mívala kázeňské problémy. Nebyla jsem žádná poslušná holčička. Žákovská knížka byla plná poznámek: Baví své okolí! Nedává pozor! Někdo tu nudu musel občas rozetnout. Můj prospěch byl však výborný. Nikdy jsem se moc nemusela „šprtát“. Vzpomínám si, jak mi jednou pan učitel na biologii řekl po zkoušení z něčeho, co jsem si jen pamatovala z minulé hodiny: „Moniko, ty společně s tvou inteligencí, ale jednou na to dojdeš!“ Byl to kompliment, který mě potěšil. I když to pan učitel asi myslel jinak. Biologie s ním mě bavila. Potkala jsem na své cestě vlastně více lepších učitelů než těch horších. Jak na základní, střední, tak na vysoké škole. Nedokázala jsem ale držet pusy a krok. Zvláště, když byla nuda nebo nějaká nařízení omezovala moji osobní svobodu.

Od šestnácti let jsem věděla, že chci studovat psychologii. Po střední škole jsem si dala přihlášku na Filozofickou fakultu Masarykovy univerzity, obor psychologie. Bylo však nesmírně těžké se tam dostat. Patřila jsem do populačně velmi silného ročníku, a navíc se na vysoké školy hlásili i starší lidé, kteří

za komunismu nemohli studovat. Na přijímačky jsem se učila dva roky – biologii ze skript medicíny, kterou můj bratr již studoval. Chodila jsem také na konzultace za profesory z katedry psychologie, kteří mi doporučovali literaturu týkající se psychologie. Na psychologii na Masarykově univerzitě se tehdy hlásilo dva tisíce studentů a brali jen čtyřicet. Bez povinné přípravy bych se na školu asi nedostala.

Vysoká škola byl ráj na zemi. Velmi ráda na toto období vzpomínám. Na profesory, na kamarády i studentský život...

V současné době se věnujete fundraisingu. Vaším úkolem je sehnat dostatek prostředků, aby projekt Romská stipendia mohl fungovat. Kolik peněz každoročně mezi stipendisty rozdělíte?

Na přímou podporu studentů jde ročně přes 3,2 milionu korun, z toho téměř jeden milion korun jsou stipendia, které dostávají studenti přímo. Zbytek podpory je určen na proplacení doučování a setkání studentů Baruvás.

Jak je kontrolováno využití prostředků?

Výdaje na stipendijní program jsou v půlročních intervalech kontrolovány dánskou Nadací Velux. Pro ni veškeré výdaje kontroluje renomovaná auditorská firma PricewaterhouseCoopers. Týká se to i všech finančních prostředků získaných na program Romská stipendia. Drtivá většina vybraných prostředků od drobných dárců jde na přímou podporu studentů, tedy na stipendia, doučování a setkání Baruvás. Pokud se bavíme o celkových výdajích na stipendijní program, přímá podpora stipendistů činí zhruba šedesát procent z celkových výdajů, na management jde dvacet tři procent, na fundraising a public relations dvanáct procent. Režijní náklady, jako jsou nájem, telefonní poplatky, kancelářské potřeby, činí zhruba pět procent celkových výdajů.

Lze nějak programu Romská stipendia pomoci?

Mým hlavním cílem je zajistit dlouhodobé financování projektu Romská stipendia. Musíme se vypořádat s tím, že podpora nadace Velux Foundation dle smlouvy postupně klesá a nakonec se budeme muset obejít bez ní. V současné době si můžeme dovolit podpořit asi šedesát studentů během jednoho školního roku. Přibližně dvojnásobný počet žadatelů o stipendia musíme odmítnout. Jsou to však většinou kvalitní uchazeči, jen v celkovém bodování získají o pár bodů méně než ti úspěšní a ocitnou se „pod čarou“. Chtěla bych přispět k tomu, abychom museli odmítnat co nejméně žadatelů. Pomohla by nám samozřejmě finanční podpora. Pokud by dostatečný počet lidí nastavil trvalý platební příkaz na sto, dvě stě korun měsíčně, řadě mladých to může pomoci vymanit se ze složitých podmínek a vystudovat. Začlenění se tak do společnosti a budou moci působit v její prospěch. Pokud byste se rozhodli program podpořit, navštivte, prosím, jeho stránky www.romkastipendia.cz.

Slavnostní předávání Romských stipendií na Staroměstské radnici (2018)

Studijní obory stipendistů ve šk. roce 2018/19

Gymnázium	11
Ekonomika a podnikání	9
Konzervatoř, hudba	6
Zdravotnické obory	4
Bezpečnostně-právní obor	4
Administrativa, veřejná správa	4
Sociální práce	4
Obchodní akademie	4
Gastronomie a turismus	3
Pedagogika a předškolní pedagogika	3

Stavebnictví, architektura	2
IT, bankovníctví	1
Diplomatické služby	1
Technické obory, strojírenství	1
Grafický design	1

Autoři fotografií:

Stephen McKenzie – portrét Zdeňka Ryšavého
 Stephen McKenzie – portrét Jitky Votavové
 Jan Mihaliček – portrét Moniky Mihaličkové
 Petr Zewlakk Vrabec – fotografie studentů